

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 488/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 12086/2012, sp. zn. Rvp 12087/2012, sp. zn. Rvp 12088/2012, sp. zn. Rvp 12089/2012, sp. zn. Rvp 12090/2012, sp. zn. Rvp 12091/2012, sp. zn. Rvp 12092/2012, sp. zn. Rvp 12093/2012 a sp. zn. Rvp 12105/2012, zastúpenej spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5 Er 101/2005 z 13. apríla 2011, sp. zn. 7 Er 98/2006 z 24. mája 2011, sp. zn. 7 Er 164/2007 z 5. septembra 2011, sp. zn. 8 Er 255/2006 z 18. apríla 2011, sp. zn. 8 Er 206/2009 z 8. apríla 2011, sp. zn. 5 Er 525/2006 z 20. apríla 2011, sp. zn. 5 Er 234/2005 z 18. apríla 2011, sp. zn. 8 Er 11/2009 z 12. novembra 2011, sp. zn. 5 Er 906/2007 z 23. decembra 2011 a postupom a uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21 CoE 104/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 9 CoE 14/2012 z 29. marca 2012, sp. zn. 20 CoE 5/2012 z 10. mája 2012, sp. zn. 21 CoE 102/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 98/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 21 CoE 103/2012 zo 6. júna 2012,

sp. zn. 2 CoE 99/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 8 CoE 40/2012 z 31. mája 2012 a sp. zn. 21 CoE 93/2012 z 30. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12086/2012, sp. zn. Rvp 12087/2012, sp. zn. Rvp 12088/2012, sp. zn. Rvp 12089/2012, sp. zn. Rvp 12090/2012, sp. zn. Rvp 12091/2012, sp. zn. Rvp 12092/2012, sp. zn. Rvp 12093/2012 a sp. zn. Rvp 12105/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 488/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. a 31. augusta 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 12086/2012, sp. zn. Rvp 12087/2012, sp. zn. Rvp 12088/2012, sp. zn. Rvp 12089/2012, sp. zn. Rvp 12090/2012, sp. zn. Rvp 12091/2012, sp. zn. Rvp 12092/2012, sp. zn. Rvp 12093/2012 a sp. zn. Rvp 12105/2012, ktorými namieta porušenie svojich práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 Er 101/2005 z 13. apríla 2011, sp. zn. 7 Er 98/2006 z 24. mája 2011, sp. zn. 7 Er 164/2007 z 5. septembra 2011, sp. zn. 8 Er 255/2006 z 18. apríla 2011, sp. zn. 8 Er 206/2009 z 8. apríla 2011, sp. zn. 5 Er 525/2006 z 20. apríla 2011, sp. zn. 5 Er 234/2005 z 18. apríla 2011, sp. zn. 8 Er 11/2009 z 12. novembra 2011, sp. zn. 5 Er 906/2007 z 23. decembra 2011 a postupom a uzneseniami Krajského súdu

v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 21 CoE 104/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 9 CoE 14/2012 z 29. marca 2012, sp. zn. 20 CoE 5/2012 z 10. mája 2012, sp. zn. 21 CoE 102/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 98/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 21 CoE 103/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 2 CoE 99/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 8 CoE 40/2012 z 31. mája 2012 a sp. zn. 21 CoE 93/2012 z 30. mája 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“ alebo aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu“).

Z deviatich sťažností sťažovateľky vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce aj rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom – spoločnosťou S., a. s., B., alebo tieto pohľadávky sťažovateľky boli zabezpečené na základe dohody s dlžníkom notárskymi zápisnicami. Rozhodcovské rozsudky tohto súdu alebo notárske zápisnice boli exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor na základe poverení udelených okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúciu.

V priebehu exekučného konania okresný súd napadnutými uzneseniami vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil okresným súdom vydané prvostupňové rozhodnutia ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej obširnej argumentácii atakovala právne závery v rozhodovacej činnosti okresného súdu a krajského súdu, ktorým vytkla ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytla ústavnému súdu na zváženie vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na jej právnu vec.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, zruší napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu a veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12086/2012 až sp. zn. Rvp 12093/2012 a sp. zn. Rvp 12105/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených základných práv napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že argumenty sťažovateľky sú v podstate totožné s jej argumentmi, ktoré použila v tisíckach sťažností, ktoré už riešil ústavný súd. Vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky, totožnosť použitej právnej argumentácie sťažovateľky a totožnosť skutkových okolností, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov

všeobecných súdov v jednotlivých prípadoch, ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch sťažností sťažovateľky v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov (vylúčenie súdneho exekútora, zastavenie exekúcie pre neprípustnosť, pozn.) a ňou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností a plne sa stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (vo veciach vedených napr. pod sp. zn. I. ÚS 382/2012, II. ÚS 379/2011, III. ÚS 90/2011, III. ÚS 242/2011, IV. ÚS 446/2011, ako aj ďalších rozhodnutí týkajúcich sa obdobných sťažností sťažovateľky), ktoré skončili odmietnutím rovnakých a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené názory, preto v podrobnostiach odkazuje na už uvedené svoje skoršie rozhodnutia.

Ústavný súd k veci dodáva, že sťažovateľka, resp. jej kvalifikovaný právny zástupca napriek výzvam (napr. v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 347/2012, IV. ÚS 471/2012, I. ÚS 380/2012), ako aj dôvodom uvedeným v odôvodneniach niektorých rozhodnutí ústavného súdu týkajúcich sa obdobných sťažností sťažovateľky (napr. vo veciach I. ÚS 283/2012, II. ÚS 215/2012, III. ÚS 302/2012 a podobne) opakovane doručila ústavnému súdu svoje podania, ktoré neobsahujú povinné náležitosti sťažnosti, pričom takéto opakované nerešpektovanie zákona kvalifikovaným právnym zástupcom sťažovateľky je samo osebe dôvodom na odmietnutie sťažností sťažovateľky pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností sťažnosti sťažovateľky bez podrobnejšej argumentácie odmietol z dôvodu nedostatku právomoci a zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a v podrobnostiach odkazuje na svoje skoršie rozhodnutia v obdobných veciach sťažovateľky.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2012